

TJUGOSJUNDE VECKAN »UNDER ÅRET«

MÅNDAG DEN 8 OKTOBER

Läsning

Gal 1:6–12

Jag är förvånad över att ni så snart överger honom som har kallat er genom sin nåd, för ett annat evangelium — fast det inte finns något annat; det är bara några som ställer till förvirring bland er och söker förvränga evangeliet om Kristus. Men om någon, vore det så jag själv eller en ängel från himlen, skulle förkunna ett annat evangelium än det jag har förkunnat för er — förbannelse över honom! Vad jag redan har sagt säger jag nu en gång till: om någon förkunnar ett annat evangelium för er än det ni har fått — förbannelse över honom!

Är det människor jag nu vill vinna för mig — eller Gud? Söker jag vara människor till lags? Om jag ännu ville vara människor till lags, skulle jag inte vara Kristi tjänare. Jag försäkrar er, bröder: det evangelium som jag har förkunnat är inte något mänskligt påfund. Jag har inte fått det från någon människa, ingen har lärt mig det, jag har fått det genom en uppenbarelse av Jesus Kristus.

Responsoriepsalm

Ps 111:1–2, 7–9, 10c (R. 5b)

R. Herren tänker evigt på sitt förbund
eller: Halleluja.

Jag vill tacka Herren av allt mitt hjärta
i församlingen, mitt ibland de trogna.
Stora är Herrens gärningar,
de begrundas av alla som har sin glädje i dem. R.

Hans händers verk är trofasthet och rätt,
oryggliga är alla hans ordningar.
De står fasta för alltid och för evigt,
de fullbordas med trofasthet och rättvisa. R.

Han har befriat sitt folk,
han har stadgat sitt förbund för evigt,
hans namn är heligt och fruktansvärt.
Hans lov förblir i all evighet. R.

Halleluja

Jfr Joh 13:34

V. Ett nytt bud ger jag er, säger Herren:
att ni skall älska varandra så som jag har älskat er.

Evangelium

Luk 10:25–37

En laglärd som ville sätta Jesus på prov reste sig och sade: »Mästare, vad skall jag göra för att vinna evigt liv?« Jesus sade: »Vad står det i lagen? Hur lyder orden?« Han svarade: »*Du skall älska Herren din Gud av hela ditt hjärta och med hela din själ och med hela din kraft och med hela ditt förstånd, och din nästa som dig själv.*« Jesus sade: »Det är rätt. Gör det, så får du leva.« För att visa att han var rättfärdig sade mannen till Jesus: »Och vem är min nästa?« På den frågan svarade Jesus: »En man var på väg från Jerusalem ner till Jeriko och blev överfallen av rövare. De slet av honom kläderna och misshandlade honom, och sedan försvann de och lät honom ligga där halvdöd. En präst råkade komma samma väg, och när han såg mannen vek han åt sidan och gick förbi. På samma sätt med en levit som kom till platsen; när han såg honom vek han åt sidan och gick förbi. Men en samarier som var på resa kom och fick se honom ligga där, och han fylldes av medlidande. Han gick fram och hällde olja och vin på såren och förband dem. Sedan lyfte han upp honom på sin åsna, förde honom till ett värdshus och skötte om honom. Nästa dag tog han fram två denarer och gav åt värden och sade: 'Sköt om honom, och kostar det mer, skall jag betala dig på återvägen.' Vilken av dessa tre tycker du var den överfallne mannens nästa?« Han svarade: »Den som visade honom barmhärtighet.« Då sade Jesus: »Gå du och gör som han!«

TISDAG DEN 9 OKTOBER

Läsning

Gal 1:13–24

Ni har hört hur jag förut levde som lagtrogen jude, hur jag hänsynslöst förföljde Guds församling och försökte utrota den. I trohet mot judendomen överträffade jag de flesta av mina judiska jämnåriga, ivrigare än någon annan hävdade jag traditionen från våra fäder. Men han som utsåg mig redan i moderlivet och som kallade mig genom sin nåd beslöt att uppenbara sin son för mig, för att jag skulle förkunna evangeliet om honom för hedningarna. Då frågade jag inte någon av kött och blod till råds, inte heller for jag upp till Jerusalem, till dem som var apostlar före mig. I stället begav jag mig till Arabien, och därifrån vände jag tillbaka till Damaskus.

Först tre år senare for jag upp till Jerusalem för att få tala med Kefas, och jag stannade fjorton dagar hos honom. Någon annan av apostlarna såg jag inte, bara Herrens bror Jakob. Vad jag skriver är sant, det tar jag Gud till vittne på.

Sedan kom jag till Syrien och Kilikien, utan att ha haft någon beröring med de kristna församlingarna i Judeen. Det enda de hade hört var att »han som en gång förföljde oss förkunnar nu den tro som han förut ville utrota«. Och man prisade Gud för min skull.

Responsoriepsalm

Ps 139:1–3, 13–15 (R. 24b)

R. Led mig, Herre, på den eviga vägen.

Herre, du utranssakar mig och känner mig,

du känner mig, vare sig jag sitter eller står,
du förstår mina tankar fjärran ifrån.
Vare sig jag går eller ligger, utforskar du det,
och med alla mina vägar är du förtrogen. R.

Ty du har skapat mina njurar,
du sammanvävde mig i min moders liv.
Jag tackar dig för att jag är danad så underbart.
Detta vet jag: förunderliga är dina verk. R.

Benen i min kropp var inte dolda för dig,
när jag bereddes i det fördolda,
när jag bildades i jordens djup. R.

Halleluja

Luk 11:28b

V. Saliga de som hör Guds ord
och tar vara på det, säger Herren.

Evangelium

Luk 10:38–42

Vid den tiden gick Jesus in i en by, och en kvinna som hette Marta bjöd honom hem till sig. Hon hade en syster vid namn Maria, som satte sig vid Herrens fötter och lyssnade till hans ord. Men Marta tänkte på allt hon hade att ordna med. Hon kom och ställde sig framför Jesus och sade: »Herre, bryr du dig inte om att min syster låter mig ensam ordna med allt? Säg åt henne att hjälpa till.« Herren svarade henne: »Marta, Marta, du gör dig bekymmer och oroar dig för så mycket, fast bara en sak behövs. Maria har valt det som är bäst och det skall inte tas ifrån henne.«

ONSDAG DEN 10 OKTOBER

Läsning

Gal 2:1–2, 7–14

Efter fjorton år for jag på nytt upp till Jerusalem, nu tillsammans med Barnabas; också Titus tog jag med mig. Jag for dit efter att ha haft en uppenbarelse. Där lade jag fram – enskilt, inför de ansedda – det evangelium som jag förkunnar bland hedningarna, för jag ville inte slita, eller ha slitit, förgäves. Tvärtom. De såg att jag är betrodd med att föra evangeliet till de oomsurna på samma sätt som Petrus till de omsurna – han som har gett Petrus kraft att vara apostel bland de omsurna har också gett mig kraft att vara det bland hedningarna. Och när de förstod vilken nåd jag hade fått – det var Jakob, Kefas och Johannes, dessa som ansågs vara pelarna – räckte de mig och Barnabas handen som tecken på vår samhörighet. Vi skulle gå ut till hedningarna och de till de omsurna. Dock skulle vi tänka på deras fattiga, och det har jag verkligen lagt mig vinn om.

Men när Kefas kom till Antiochia, vände jag mig öppet mot honom. Han hade ju dömt sig själv. Ty innan det kom några från Jakob, brukade han äta tillsammans med hedningarna, men när de hade kommit, ville han inte vara med längre utan drog sig undan av fruktan för dem som höll fast vid omskärelsen. Samma hyckleri gjorde sig också de andra judarna skyldiga till, så att till och med Barnabas drogs med. Men när jag såg att de avvek från sanningen i evangeliet, sade jag till Kefas i allas närvaro: »Om du som är jude kan leva på hedningarnas vis i stället för på judarnas, varför vill du då tvinga hedningarna att göra sig till judar?»

Responsoriepsalm

Ps 117 (R. Mark 16:15)

R. Gå ut överallt i världen och förkunna evangeliet
eller: Halleluja.

Lova Herren, alla hedningar,
prisa honom, alla folk. R.

Ty hans nåd är väldig över oss,
och Herrens sanning varar i evighet. R.

Halleluja

Rom 8:15bc

V. Vi har fått en ande som ger söners rätt,
så att vi kan ropa: »Abba! Fader!«

Evangelium

Luk 11:1–4

En gång hade Jesus stannat på ett ställe för att be. När han slutade, sade en av hans lärjungar till honom: »Herre, lär oss att be, liksom Johannes lärde sina lärjungar.« Då sade han till dem: »När ni ber skall ni säga: Fader, låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Ge oss var dag vårt bröd för dagen som kommer. Och förlåt oss våra synder, ty också vi förlåter var och en som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning.«

TORSDAG DEN 11 OKTOBER

Läsning

Gal 3:1–5

Vilka dårar ni är, ni galater! Vem har förhäxat er? Ni har ju ändå fått Jesus Kristus framställd för era ögon som korsfäst. Svara mig på en enda sak: var det genom att fullgöra lagen som ni fick Anden eller genom att tro på vad ni fick höra? Hur kan ni vara sådana dårar? Skall det som för er började med Anden nu sluta med köttet? Har allt ni varit med om varit förgäves? Det kan inte ha varit förgäves. När han nu ger er Anden och låter underverk ske bland er, är det för att i fullgör lagen eller för att ni tror på vad ni fått höra?

Responsoriepsalm

Luk 1:69–75 (R. 68a)

R. Välsignad är Herren, Israels Gud.

Han reser för oss frälsningens horn
i sin tjänare Davids släkt,
så som han för länge sedan lovat
genom sina heliga profeter,
frälsning från våra fiender och alla som hatar oss. R.

Han visar barmhärtighet mot våra fäder
och står fast vid sitt heliga förbund,
den ed han svor vår fader Abraham:
att rycka oss ur våra fienders hand
och låta oss tjäna honom utan fruktan,
rena och rättfärdiga inför honom
i alla våra dagar. R.

Halleluja

Jfr Apg 16:14b

V. Herre, öppna våra hjärtan,
så att vi lyssnar till Jesu Kristi ord.

Evangelium

Luk 11:5–13

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Tänk er att någon av er går till en vän mitt i natten och säger: 'Käre vän, låna mig tre bröd. En god vän som är på resa har kommit hem till mig och jag har ingenting att bjuda på.' Då kanske han där inne säger: 'Lämna mig i fred. Dörren är redan låst och jag har barnen hos mig i sängen. Jag kan inte stiga upp och ge dig något.' Men jag säger er: även om han inte stiger upp och ger honom något för vänskaps skull, så gör han det därför att den andre är så påträngande, och han ger honom allt vad han behöver. Därför säger jag er: Be, så skall ni få. Sök, så skall ni finna. Bulta, så skall dörren öppnas. Ty den som ber, han får, och den som söker, han finner, och för den som bultar skall dörren öppnas.

Finns det någon far ibland er som ger sin son en orm, när han ber om en fisk, eller ger honom en skorpion, när han ber om ett ägg? Om nu redan ni, som är onda, förstår att ge era barn goda gåvor, skall då inte fadern i himlen ge helig ande åt dem som ber honom?»

FREDAG DEN 12 OKTOBER

Läsning

Gal 3:7–14

Ni skall veta att de som tror, de är söner till Abraham. Skriften förutsåg att Gud skulle göra hedningarna rättfärdiga på grund av deras tro, och därför lät den redan Abraham få budskapet: *Med dig skall alla folk bli välsignade*. Alltså blir alla som tror välsignade tillsammans med Abraham, som trodde. Men över alla dem som litar på laggärningar vilar en förbannelse; det står ju skrivet: *Förbannad är var och en som inte håller fast vid allt som lagens bok bjuder honom att göra*. Och klart är att ingen blir rättfärdig i Guds ögon genom lagen, ty *den rättfärdige skall leva genom tron*, och lagen bygger inte på tron: det heter ju att *den som fullgör buden skall leva genom dem*. Kristus har friköpt oss från lagens förbannelse genom att för vår skull ta förbannelsen på sig, som det står skrivet: *Förbannad är var och en som hängs upp på en träpåle*. Så skulle hedningarna genom Kristus Jesus få den välsignelse som gavs åt Abraham och vi sedan få den utlovade Anden på grund av tron.

Responsoriepsalm

Ps 111:1–6 (R. 5b)

R. Herren tänker evigt på sitt förbund
eller: Halleluja.

Jag vill tacka Herren av allt mitt hjärta
i församlingen, mitt ibland de trogna.
Stora är Herrens gärningar,
de begrundas av alla som har sin glädje i dem. R.

Majestät och härlighet är vad han gör,
hans rättfärdighet består i evighet.
Han vill att man skall minnas hans under,
nådig och barmhärtig är Herren. R.

Han ger mat åt dem som fruktar hans namn,
han tänker för evigt på sitt förbund.
Sin makt att göra under gjorde han känd för sitt folk,
när han gav dem hedningarnas arvedel. R.

Halleluja

Joh 12:31b–32

V. Nu skall denna världens härskare fördrivas, säger Herren.
Och när jag blir upphöjd från jorden,
skall jag dra alla till mig.

Evangelium

Luk 11:15–26

Vid den tiden då Jesus hade drivit ut en demon, sade folket: »Det är med demonernas furste Beelsebul som han driver ut demonerna.« Andra ville sätta honom på prov och krävde att få se ett tecken från himlen. Men han visste vad de hade i tankarna och sade: »Varje rike som råkar i strid med sig självt blir ödelagt, och

hus faller över hus. Och om nu Satan råkar i strid med sig själv, hur skall hans rike då kunna bestå? Ni säger ju att det är med Beelsebul som jag driver ut demonerna. Men om jag driver ut demonerna med Beelsebul, med vems hjälp driver då era anhängare ut dem? De kommer alltså att bli er dom. Men om det är med Guds finger jag driver ut demonerna, då har Guds rike nått er. När en stark man vaktar sin gård med vapen i hand, får hans ägodelar vara i fred. Men kommer det en som är ännu starkare och övermannar honom, tar den mannen ifrån honom alla de vapen han litade på och fördelar bytet. Den som inte är med mig är emot mig, och den som inte samlar med mig, han skingrar.

När den orena anden lämnar en människa, vandrar den genom vattenlösa trakter och letar efter en plats att vila på. Hittar den ingen säger den: Jag vänder tillbaka till mitt hus som jag lämnade. När den så kommer och finner det städat och snyggt, går den bort och hämtar sju andar till som är värre än den själv, och de följer med in och slår sig ner där. För den människan blir slutet värre än början.«

LÖRDAG DEN 13 OKTOBER

Läsning

Gal 3:22-29

Nu har skriften lagt allt under synden, och då kan löftet till dem som tror uppfyllas bara genom tron på Jesus Kristus. Innan tron kom hölls vi under uppsikt, med lagen över oss, tills tron skulle uppenbaras. Så har alltså lagen varit vår övervakare tills Kristus kom, för att vi skulle göras rättfärdiga genom tron. Men nu när tron är här, har vi inte längre någon övervakare.

Alla är ni nämligen genom tron Guds söner, i Kristus Jesus. Är ni döpta in i Kristus, har ni också iklätt er Kristus. Nu är ingen längre jude eller grek, slav eller fri, man eller kvinna. Alla är ni ett i Kristus Jesus. Men om ni tillhör Kristus, är ni också avkomlingar till Abraham och arvtagare enligt löftet.

Responsoriepsalm

Ps 105:2-7 (R. 8a)

R. Herren tänker evigt på sitt förbund
eller: Halleluja.

Sjung och spela till Herrens ära,
förkunna alla hans under.
Var stolta över hans heliga namn,
må de som söker Herren glädja sig av hjärtat. R.

Fråga efter Herren och hans makt,
sök hans ansikte ständigt.
Tänk på de underbara gärningar han gjort,
på hans under och hans domar. R.

Ni Abrahams, hans tjänares, ätt,
ni Jakobs barn, det folk som han har utvalt.
Han är Herren, vår Gud.
Över hela jorden går hans domar. R.

Halleluja

Luk 11:28b

V. Saliga de som hör Guds ord
och tar vara på det, säger Herren.

Evangelium

Luk 11:27-28

Vid den tiden hördes en kvinna i mängden ropa: »Saligt det moderliv som har burit dig, och saliga de bröst som du har diat.« Men Jesus svarade: »Säg hellre: Saliga de som hör Guds ord och tar vara på det.«

TJUGOÅTTONDE SÖNDAGEN »UNDER ÅRET« DEN 14 OKTOBER

Första läsningen

Vish 7:7-11

Jag bad till Gud, och han gav mig klokhet.
Jag åkallade honom, och vishetens ande kom till mig.
Jag valde visheten framför spiror och troner
och höll rikedom för intet i jämförelse med henne.
Inte ens den dyrbaraste ädelsten satte jag lika högt,
ty bredvid henne blir allt guld till värdelös sand
och silver räknas som smuts på marken.
Jag älskade henne mer än hälsa och skönhet
och ville hellre äga henne än dagens ljus,
ty skenet från henne slocknar aldrig.
Men med henne kom också allt annat gott till mig;
det låg omätlig rikedom i hennes händer.

Responsoriepsalm

Ps 90:12-17 (R. jfr 14)

R. Mätta oss med din nåd, så får vi jubla av glädje.

Lär oss hur få våra dagar är,
då vinner vårt hjärta vishet.
Kom tillbaka, Herre! Hur länge skall du vredgas?
Förbarma dig över dina tjänare! R.

Mätta oss var morgon med din nåd,
så får vi jubla av glädje i alla våra dagar.
Gläd oss lika länge som du plågat oss,

lika många år som vi har lidit. R.

Visa din makt för oss som tjänar dig,
visa din härlighet för våra barn.
Herre, vår Gud, låt oss känna din ljuvlighet.
Låt allt vi gör krönas med framgång! R.

eller om responsoriepsalmen sjungs: se Cecilia 658

Andra läsningen

Heb 4:12–13

Guds ord är levande och verksamt. Det är skarpare än något tveeggat svärd och tränger så djupt att det skiljer själ och ande, led och märg och blottlägger hjärtats uppsåt och tankar. Ingenting kan döljas för honom, allt skapat ligger naket och blottat för hans öga. Och inför honom är det vi skall avlägga räkenskap.

Halleluja

Matt 5:3

V. Saliga de som är fattiga i anden,
dem hör himmelriket till.

Evangelium

Mark 10:17–30

När Jesus var på vandring sprang en man fram och föll på knä för honom och frågade: »Gode mästare, vad skall jag göra för att vinna evigt liv?» Jesus svarade: »Varför kallar du mig god? Ingen är god utom Gud. Du kan budorden: *Du skall inte dräpa, Du skall inte begå äktenskapsbrott, Du skall inte stjäla, Du skall inte vittna falskt, Du skall inte ta ifrån någon det som är hans, Visa aktning för din far och din mor.*« — »Mästare«, sade mannen, »allt detta har jag hållit sedan jag var ung.« Jesus såg på honom med kärlek och sade: »Ett fattas dig. Gå och sälj allt du har och ge åt de fattiga; då får du en skatt i himlen. Kom sedan och följ mig.« Vid de orden mörknade mannen och gick bedrövad sin väg, för han ägde mycket.

Jesus såg sig om och sade till sina lärjungar: »Hur svårt blir det inte för dem som har pengar att komma in i Guds rike!« Lärjungarna blev bestörta över hans ord, men Jesus sade igen: »Mina barn, hur svårt är det inte att komma in i Guds rike! Det är lättare för en kamel att komma igenom ett nålsöga än för en rik att komma in i Guds rike.« De blev ännu mer förskräckta och sade till varandra: »Vem kan då bli räddad?« Jesus såg på dem och sade: »För människor är det omöjligt, men inte för Gud. Ty för Gud är allting möjligt.«

Då sade Petrus till honom: »Vi har ju lämnat allt och följt dig.« Jesus svarade: »Sannerligen, var och en som för min och evangeliets skull har lämnat hus eller bröder eller systrar eller mor eller far eller barn eller åkrar skall få hundrafalt igen. Här i världen skall han få hus och bröder och systrar och mödrar och barn och åkrar mitt under förföljelser, och sedan evigt liv i den kommande världen.«

eller (kortare läsning):

Evangelium

Mark 10:17-27

När Jesus var på vandring sprang en man fram och föll på knä för honom och frågade: »Gode mästare, vad skall jag göra för att vinna evigt liv?« Jesus svarade: »Varför kallar du mig god? Ingen är god utom Gud. Du kan budorden: *Du skall inte dräpa, Du skall inte begå äktenskapsbrott, Du skall inte stjäla, Du skall inte vittna falskt, Du skall inte ta ifrån någon det som är hans, Visa aktning för din far och din mor.*« — »Mästare«, sade mannen, »allt detta har jag hållit sedan jag var ung.« Jesus såg på honom med kärlek och sade: »Ett fattas dig. Gå och sälj allt du har och ge åt de fattiga; då får du en skatt i himlen. Kom sedan och följ mig.« Vid de orden mörknade mannen och gick bedrövad sin väg, för han ägde mycket.

Jesus såg sig om och sade till sina lärjungar: »Hur svårt blir det inte för dem som har pengar att komma in i Guds rike!« Lärjungarna blev bestörta över hans ord, men Jesus sade igen: »Mina barn, hur svårt är det inte att komma in i Guds rike! Det är lättare för en kamel att komma igenom ett nålsöga än för en rik att komma in i Guds rike.« De blev ännu mer förskräckta och sade till varandra: »Vem kan då bli räddad?« Jesus såg på dem och sade: »För människor är det omöjligt, men inte för Gud. Ty för Gud är allting möjligt.«